

РЕШЕНИЕ

№ 24302

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4021** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на адв. С. П., действаща като пълномощник на
административнонаказващ орган по Наредбата за изграждане на елементите на техническата
инфраструктура и зелена система, и границите при строителството им на територията на
Столична община – В. Т. – Кмет на Столична община, срещу Решение №864 от 06.03.2025 г. по
НАХД № 11897/2024 г. на СРС, НО, 136 състав, с което е отменено наказателно постановление
/НП/ № СО-ТИ-Ю-24-22-029/12.07.2024 г., издадено от кмета на Столична община, с което на
основание чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата
инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на
Столична община /Наредбата/ на дружеството „Софийска вода“ АД е наложено административно
наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.
С жалбата се иска отмяна на постановеното от районния съд решение като неправилно и да се
постанови друго такова с което да се потвърди наказателното постановление. Релевират се
доводи, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила и
извършеното нарушение е безспорно доказано от събрания доказателствен материал. Излагат се
подробни доводи в подкрепа на твърденията, като се прави позоваване и на Директива ЕС
2019/1936 на ЕК и ЕС от 23.10.2019 г. за изменение на Директива 2008/96/ЕО. Искане се
атакуваното решение да бъде отменено, като се постанови друго, с което да бъде потвърдено

процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът - „Софийска вода“ АД, не изпраща представител и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XI – ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че на 11.03.2024 г. актосъставителят, П. Х. Т. – на длъжност „старши инспектор“ в Столичен инспекторат към Столична община, извършил проверка във връзка с аварийен ремонт на водопроводната мрежа на адрес в [населено място], район К., [населено място], [улица]. В хода на проверката същият установил, че на [улица], след извършения ремонт от „Софийска вода“ АД, не била възстановена пътната настилка и не била осигурена безопасността на гражданите и автомобилите. Констатациите от проверката били обективирани от свидетеля Т. в констативен протокол № КП – 24 – 0008592 от 11.03.2024 г.

С покана рег. № ИЕ-362/18.03.2024 г. на Столичен инспекторат, дружеството – въззивник „Софийска вода“ АД било поканено да се яви за съставяне на АУАН. Въз основа на така направената констатация св. П. Х. Т. съставил АУАН №24–22–029/25.03.2024 г. срещу „Софийска вода“ АД. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община. Актът бил съставен в присъствието на свидетеля Ц. П. и предявен на упълномощен представител на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал с обяснението, че настилната е възстановена на 18.03.2024 г. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били депозиран конкретни писмени възражения срещу констатациите в АУАН. Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното НП № СО-ТИ-Ю-24-22-029/12.07.2024 г., издадено от кмет на Столична община, с което на дружеството – жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община.

За да отмени обжалваното наказателно постановление, решаващият съд е приел, че от административната преписка и от събраните гласни доказателства чрез разпит на свидетеля – актосъставител, не се е установило кога е започнал ремонтът, колко време е продължил и кога е завършил. Поради това съдът е приел, че не са посочени нужните релевантните за предмета на доказване елементи от състава на нарушението. Приел е, че по преписката не са налице доказателства, които безспорно да установяват нарушението със съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП следва да бъде отменено.

С тези фактически установявания и правни мотиви жалбата е приета за основателна и НП е отменено.

Касационната инстанция намира решението за постановено в противоречие с материалния закон. Въззивният съд е изпълнил задълженията си да събере необходимите доказателства и да изясни фактическата обстановка. Фактите, които са описани в решението се приемат изцяло от касационната инстанция и се установяват непротиворечиво от писмените доказателства – акт, констативен протокол и показанията на актосъставителката. Те са описани правилно в НП и в обжалваното решение, но според касационната инстанция от тях следва извод, че е установено нарушение с правна квалификация на чл. 10, ал.5 от Наредбата.

Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите за строителството им на територията на Столична община, приет с Решение № 772 на СОС по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. Разпоредбата въвежда задължение на експлоатационните дружества за обезопасяване на участъците, засегнати от ремонтни дейности поради аварии, чрез осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства. Тъй като това изисква активно поведение от страна на задължените субекти, то нарушението на това изискване се извършва чрез бездействие, изразяващо се в необезопасяване на проблемните участъци. Нарушенията, извършвани чрез бездействие, представляват едно постоянно незаконосъобразно поведение от страна на нарушителя. Разпоредбата е ясна и задължава операторите на ремонтираните съоръжения по време на извършване на ремонта да обезопасят мястото, в случая – изкопа, на което той се извършва за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък. По делото безспорно се установява, че дружеството – въззивник е извършило аварийни ремонтни дейности в процесния участък, като възстановяването на последиците от аварията е било обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), поради което и за „Софийска вода“ АД е възникнало задължение да осигури безопасна проходимост на пешеходците и превозните средства в засегнатия от аварийния ремонт участък. Това обстоятелство се потвърждава от разпитания по делото актосъставител, от приложен снимков материал, както и от съставеният констативен протокол за извършена проверка. От всички тях се установява, че дупката в момента на проверката е била запълнена само с каменна фракция.

За да е съставомерно нарушението по чл. 10, ал. 5 от Наредбата, не е необходимо да се докаже изрично датата на започване на ремонта и неговата продължителност. Ирелевантно е това обстоятелство за доказуемостта на нарушението, която безспорно е постигната в хода на административното производство.

Нормата на чл.10 ал.5 от НИЕТИЗСГСТСО както се посочи и по-горе предвижда, че операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

В НП е посочено, че ремонтираният участък не е бил сигнализиран и обезопасен по реда на Наредбата. Няма безопасна проходимост на минаващите граждани и превозните средства. Посочено е още, че изобщо няма сигнализация и пътната настилка не е възстановена.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 22, ал.1 от Наредбата, съгласно която за юридически лица е предвидена имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв. Така наложената от АНО санкция в минимален размер съответства на характера

и тежестта на извършеното нарушение, като при това положение, същата ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби. Нарушението е безспорно установено и доводите на първоинстанционния съд в тази връзка са неправилни.

При цялостна преценка на възраженията и доказателствата, съдът намери, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и следва да се отмени и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК да се постанови ново, с което НП се потвърди като законосъобразно и правилно.

Въпреки изхода от спора, от страна на процесуалния представител на касационния жалбоподател липсва искане за присъждане на разноски, поради което съдът не следва да присъжда такива.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XI –ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на кмета на Столична [община] №864 от 06.03.2025 г. по НАХД № 11897/2024 г. на СРС, НО, 136 състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № СО-ТИ-Ю-24-22-029/12.07.2024 г., издадено от кмета на Столична община, с което на основание чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/ на дружеството „Софийска вода“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.